

Nezákonné stíhání ho připravilo o práci, teď chce 600 miliónů

Kdyby stát v roce 1996 vyplatil Janu Macháčkovi (51) zhruba 4,8miliónové odškodnění za tehdy dva roky staré nezákonné policejní stíhání, byl by jeho případ dávno vyřešen. Místo toho však bude dvacet let starý případ možná řešit mezinárodní tribunál ve Štrasburku.

Stavební inženýr Jan Macháček
FOTO: Josef Koukal, [Právo](#)

sobota 4. října 2014, 11:41

Josef Koukal, [Právo](#)

Představy pana Macháčka, stavebního inženýra z Kostelce nad Orlicí, a české justice o tom, jaké odškodnění by měl dostat zhruba za dvouleté nezákonné stíhání, kvůli němuž přišel o práci v zahraničí a kterého byl už v polovině 90. let zproštěn, se totiž diametrálně liší.

Stát rozhodnutím Krajského soudu v Hradci [Králové](#) uznal a vyplatil Macháčkovi do roku 2010 celkem šest miliónů korun.

Ten je ale přesvědčen, že původní nárok měl být vypočítán z podstatně vyšší částky a díky úrokům zbytek jeho pohledávky za dvacet let narostl na gigantických 600 miliónů korun. O ně se hodlá soudit i u mezinárodních soudů.

Kulaté výročí od počátku svých potíží s policií si mohl Macháček připomenout letos 13. září. Ve stejný den přesně před dvaceti lety ho policisté z Rychnova nad Kněžnou obvinili z podvodu a sdělili mu zároveň i zákaz vycestování mimo republiku po dobu vyšetřování.

V té době měl smluvně zajištěnou práci v sousedním [Německu](#), o kterou kvůli stíhání přišel. Když ho o dva roky později Krajský soud v Hradci Králové definitivně zprostil obžaloby, chtěl znovu za práci do Německa. Ani po zprošťujícím rozsudku ale nemohl.

O škodu se soudil kvůli zákonům v Německu

Tehdejší zákony o ochraně pracovního trhu po sloučení východního a západního Německa vyžadovaly od cizinců nejen beztrestnost, ale v případě dřívějšího podezření z trestné činnosti také doklad o uhrazení všech škod způsobených trestním stíháním domovským státem.

„Oni mi řekli, že jsem sice byl zproštěn obžaloby, ale po morální stránce jsem nebyl nijak očištěn,“ řekl Macháček, jak přišel v Německu nejen o další práci, ale i možnost zobchodování vlastního patentu na výrobu stavebních tvárníc z papírového odpadu.

Za očištěním svého jména se proto vydal cestou soudních sporů a uspěl.

„V Hradci mi dali 1,5 miliónu plus úroky, tedy celkem šest miliónů korun,“ řekl Právu.

Skutečná škoda, z níž mělo být odškodnění vypočítáno, však byla podle něho třikrát vyšší a nárok spolu s příslušenstvím v podobě úroků za léta dorostl do astronomických výšek.

„V době, kdy jsem o odškodnění žádal, nešlo o 1,5 miliónu, ale 4,8 miliónu. Já měl dohodnutou měsíční mzdu v korunách 86 400 plus alikvótní část z 26procentního úroku, který je u těchto škod soudně určený jako dvojnásobek bankovní diskontní sazby. Ta byla tehdy obrovská, a proto je úrok tak vysoký,“ vysvětlil Macháček.

V roce 2010 [Nejvyšší soud](#) ČR rozhodl, že původní spor byl veden v rozporu se zákonem a žalobce má právo na náhradu veškeré škody.

Krajský soud v Hradci Králové pak bez dalšího dokazování vynesl nový rozsudek, jehož výsledkem bylo doplacení zhruba 4,5 miliónu korun za ušlou mzdu a penále.

Případ se měl vrátit na okres

Podle Macháčka šlo ale o nezákonný postup a krajský soud měl vrátit věc prvoinstančnímu Okresnímu soudu v Rychnově nad Kněžnou k novému rozhodnutí, a tedy i z výpočtu odškodnění.

Právem oslovený advokát Pavel Rameš dává Macháčkovi za pravdu. „V případě zrušení rozsudku se věc vrací na krajský soud a ten ji předává na okres k novému rozhodnutí,“ řekl Právu. „Jiné řešení je přinejmenším nestandardní,“ dodal.

„Já po celou dobu nepobíral žádné dávky, propadl bych se hanbou, jít někam na úřad žebrot,“ řekl Macháček, který v době, kdy nemohl vykonávat slíbenou práci v zahraničí, přijímal doma i podřadná zaměstnání. „Za padesát korun na hodinu jsem skládal balíky v jedné soukromé firmě,“ uvedl příklad.

Ačkoli soudy vyplacením celkem zhruba šestimilionového odškodnění považují „případ Macháček“ za uzavřený, on hodlá ve svém tažení pokračovat.

Údajně nezákonné rozhodnutí hradeckého krajského soudu, jímž mu bylo doplaceno 4,5 miliónu, totiž považuje za taktiku, jak zablokovat další řízení, protože jeho nárok už přerostl představitelné možnosti státu.

„Co hodlám dělat? Je mi jedenapadesát let, oni mi vzali dvacet let života,“ bilancoval Macháček. „Mohu podat ústavní stížnost a pak uplatnit své právo u mezinárodního soudu ve Štrasburku. Ten případ je doposud neuzavřený,“ dodal.